

Кристина Кочан
✧
Слободе касног лета

НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
• СТЕФАН ПРВОВЕНЧАНИ •
КРАЉЕВО

Едиција
ПОВЕЉА

Библиотека
ВЕРСОПОЛИС
књига прва

Уредници
Ана Гвозденовић
Дејан Алексић

With the support of the
Creative Europe Programme
of the European Union

Кристина Кочан

СЛОБОДЕ КАСНОГ ЛЕТА

са словеначког превела Ана Ристовић

СЛОБОДЕ КАСНОГ ЛЕТА

ОРАСИ

празници су нас опет
помало зближили
заједно смо
пекли колачиће
да би више мирисало
у стану више се додиривали
да би било топлије
у стану смо све време били
тихи чак и нова година је
била за нама већ први дан
нове године нисмо заспали
ни као Брварови љубавници
што заспу барем као леђима срасли
сијамски близанци нас двоје смо
заспали опет свако на својој
ивици леђима једно ка другом
између би могао уснути
барем још један пар сутра
ћу отићи на тржницу
по две киле ораха
крцаћемо их
и видећемо

СПИСАК
(СТВАРИ КОЈЕ МОРАШ УРАДИТИ У ЊУЈОРКУ)

купи нову калимбу сваког дана
иди у библиотеку студирај
и у књижари Странд притом пази
на тежину књига слушај
ћез концерте али само једном
у земљи птице/птића/птица?
иначе на необичним локацијама
у подне и можда неки пут
у Њу Џерсију
трчи кроз Централ парк не
као тркач већ
човек у месец дана
говори најмање са 36 случајних
пролазника поједи
два хамбургера
ради поређења барем један бранч
пастрами сендвич код кинеза
јеврејина корејца какав техмех
код африканца и индуса у пет шопу
купи сасвим посебну играчку
за Бурју а за себе негде
неку торбу поћи да се купаш
на ватрено острво током недеље

када нема гужве ваљај се
у високој трави на једној дини
реци да је океан другачији од
Средоземља на 14. улици
убери неколико листова
гинка испресуј их
у хербаријум док чекаш
на подземну играј се
игре ко ће пре да види пацова
на трачницама слушај поезију
на *New York poetry festival*-у
и закључи да песници тамо
воле и сопствену сенку

РУШЕВИНЕ

врата су скинута са шарки и нема више прозора
ваздух је увек свеж пријатан
прецизна и неочекивана лепота
у таквој кући може бити у повијеном дрвету
можда дуд липа или орах
та лепота није ни за шта и ни за кога
праменови светлости милују
онога ко ујутру улази у собе
празне и подове сачињене од
мотива бршљана и корова
прецизна и неочекивана слобода
може бити у таквој кући у теби
мир

БИЦИКЛИ И ДУДИЊЕ

када не путујем кувам и када не
пишем много кувам
тада се печем као
Силвија Плат сећам се
бицикала и дудиња
некад су расле пред кућом
одрасла сам ја оче
увек би схватио да сам
грабуљала због тамноцрвених
трагова око уста и
широког осмеха пред кућом
био је баш један дуд
за свако дете из суседства
срећни су они који су изабрали бели
никаквих мрља у животу
увек бирам ствари које маркирају
црвену дудињу за драгог
љуштач цимета на мојој кожи
оставља жуте мрље које
се не могу испрати у мом срцу
све више се шири рупичасти мотив
презреле су попадале
на тле прегазили смо их бициклима

да су се у свој својој сочности
размазале док су расле
посекли су их као да су желели
да нас натерају да одрастемо што пре
не знам каква би била
наша детињства без тих дудиња
можемо да гледамо из срца у очи

WALKER

*суседу Џонију којем вероватно
није право име Џони*

сусед којем сам дала име Џони
тако да има име и презиме
– *Johnny Walker* –
сваког дана иде некуда пешке
хода с књигом у руци и никада
не диже поглед
хода у црном хода сам
људи који пролазе
питају се
о садржини
књиге
њега
времена
и постоји ли
његова фотографија
док корача и чита
понекад га гледам с прозора
толико дуго
док не нестане
на крају дуге улице
понекад бринем да се не спотакне

и књига му испадне из руку и буде принуђен
да се осврне око себе
понекад га кришом пратим
и онда лутам куда лута и он
јер заправо никада никуда не иде
он иде да чита
понекад ходам крај њега и он ме
уопште не види
наслов књиге ми увек промакне

WALKER II

*Суседу Џонију којем вероватно није
право име Џони и који више не хода
толико као некада али и даље чита*

све ређе га виђам
прошле седмице у среду је остао
без ципела зафрљачио их је
на оближњи далековод и сада висе
на каблу као што то у великим
градовима обично чине
припадници банди
вероватно је то видео на телевизији
или на каквој слици
Џони опет хоће да покрене нови тренд
прво хода и чита
а сада баца ципеле на каблове
тамо сада висе његове
црне тешке глежњаче
хоће ли сада Џони ходати бос?
увек задаје бриге
шта ако његове глежњаче падну једном
током олује
неко ће их покупити
Џони неће више знати
где су

WALKER III

*Суседу Џонију коме вероватно није
право име Џони који више не хода
толико као некад који више није ни
сусед али надам се да и даље чита*

од када сам се преселила
скоро да га не виђам када сам
тужна одвезем се у стари крај
и чекам га од када
нема чизме хода претежно
бос и увек без књиге
само му нешто виси из ушију
можда сада књиге слуша
надам се да читач има
баршунаст глас
иначе је све скоро као и пре
чупав је ту су сада уплетене и
сребрне нити и када је топло
носи вијетнамку под њом
ожиљке све савршене
увек се заустави
код старог моста
да процени боју реке
колико је млад толико
је и стар
уз звук воде заборави
колико је тихо када је сам

ВОЗОВИ

понекад се чују ноћу
возови продиру у нашу
спаваћу собу посебно се чују
лети спавамо крај отвореног прозора
често су спори
коче уз шкрипу не дају ми
да спавам слушам их стално
сам живела у местима где су се
чули у летњим ноћима
у детињству је била пруга
најудаљенија
између је био поток
у којем су кркетале жабе
и надгласавале ноћне пискове
касније је пруга била
нешто ближа али су биле
гласније сове сада се
са челичном јеком ноћу
меша само глас цврчака
који не може
никако да је надгласа

СЛОБОДЕ КАСНОГ ЛЕТА

у августовско вече деца
кликћу вриште негде
далеко на травњаку
у лавиринту
кукурузног поља
играју се жмурке роде
их тихо напуштају
у високом лету
једно дете је увек оно
које се притаји у кукурузу
заборави на игру
на неколико тренутака
усрче у себе мирис
каснолетње слободе топлоте
која испарава са коже
ногу у шорцу
када се игра ближи крају
сва деца су пронађена то дете
погледа у древни губитак
који ће трајати барем годину дана
на брзину загребе
топлу суву земљу

принесе је лицу
оњуши носем и
отворених уста

КАДА МЕ ЈЕ СЛУШАО УРОШ ЗУПАН

вожња на читање у Љ. протекла је
без већих застоја стигла сам
прерано возећи се
видела сам неколико грабљивица
како чуче на бандерама крај ауто-пута
још неколико лепих примерака
дивљачи трава је изгледала сочна
на песничкој вечери
је још издалека мирисала
нека чорба за кога за гладне
песнике и два сита музичара
неколико људи је стајало напољу тада
се појавио иза угла још и урош
зупан иста брада куштрава коса
као да живе неким својим животом
седео је више позади али ипак довољно близу
да се видело да ће слушати пажљиво
пре него што сам почела накашљао се
сваки час сам подизала поглед
и сусретала његов није дисао није
као срндаћ који слуша хоће ли зачути
ловца или већ сам пуцањ
било ми је чудно што је био

у плавој тренерци
и тако необично мали
сада још само да ме чује
и витман којем би био потребан
цео ред уместо аплауза би
рикао као јелен тресла би му се брада
и његова дивља коса

ШЕТЊА ДО КИШЕ ИЛИ ЦРВЕНИ КАРДИНАЛ

данас си наводно
пешачио улицом
и спасавао неког
мачка мислиш
да му је стварно била потребна
помоћ ја сам
седела код куће
дубоко размишљала
о Агнес Мартин
и њеној црвеној птици
коју је насликала
а да птице није било на слици
запањено сам зурила
у репродукцију
коју смо донели
из Њујорка
и толико ме је занимало
да ли је та црвена птица била
северни кардинал
или нека друга
изгледа да си био отишао
толико далеко
да те је сквасила

киша у соби је
сада на поду
велика бара

POZNOPOLETNE PROSTOSTI

OREHI

prazniki so naju spet
nekoliko zbližali
skupaj sva
pekla kekse
da bi bolj dišalo
v stanovanju se več dotikala
da bi bilo bolj toplo
v stanovanju sva bila ves čas
tiho je minilo še silvestrovo je
bil za nama že prvi dan
novega leta nisva zaspala
niti kot Brvarjeva ljubimca
zaspita vsaj kot s hrbti zaraščena
siamska dvojčka sva midva
zaspala spet vsak na svojem
robu s hrbtom drug proti drugemu
bi vmes lahko spal
še vsaj en drug par jutri
bom šla na trg
po dve kili orehov
jih bova trla
in bova videla

SPISEK**(STVARI, KI JIH MORAŠ NAREDITI
V NEW YORKU)**

kupi novo kalimbo vsak dan
obiskuj knjižnico študiraj
še v Strand a pri tem pazi
na težo knjig poslušaj
jazz koncerte vendar samo enkrat
v deželi ptiča/ptičev/ptic?
sicer na nenavadnih lokacijah
opoldne in morda kdaj
v New Jerseyu
teci skozi centralni park ne
kot tekač temveč
človek v enem mesecu
govori najmanj s 361 naključnimi
mimoidočimi pojej
dva hamburgerja
za primerjavo vsaj en brunch
pastrami sandwich pri kitajcu
židu korejcu kak texmex afričanu
in indijcu v trgovini za živali
kupi edinstveno igračo
za Burjo in zase nekje
neko torbo kopat se pojdi
na ognjeni otok med tednom

ko ne bo gužve valjaj se
med visokimi travami na eni sipini
povej da je ocean drugačen od
Sredozemlja na 14. ulici
naberi nekaj listov
ginka stisni jih
v herbarij ko čakaš
na podzemno se igraj
igro kdo prej ugleda podgano
na tračnicah poslušaj poezijo
na New York poetry festivalu
in ugotavlaj da imajo pesniki
tam še svojo senco radi

RUŠEVINE

vrata so se snela z okov in ni več oken
zrak je vedno svež prijeten
natančna in nepričakovana lepota
je lahko v taki hiši v poševnem drevesu
morda murva ali lipa ali oreh
ta lepota ni za nič in za
nikogar prameni svetlobe božajo
tistega ki vstopa ob jutrih v sobe
prazne in tla sestavljena
iz vzorcev bršljana in plevela
natančna in nepričakovana svoboda
je lahko v taki hiši v tebi
mir

KOLESA IN MURVE

ko ne potujem kuham in ko ne
pišem tudi veliko kuham
takrat še pečem kot
Sylvia Plath se spomnim
na kolesa in murve
so včasih rasle pred hišo
sem odraščala jaz oče
je vedno pogruntal
rabutanje zaradi temno rdečih
sledil okoli ust in
širokega nasmeha pred hišo
je bila ravno ena murva
za vsakega otroka iz soseske
srečni tisti ki so izbrali belo
nobenih madežev v življenju
vedno izbiram stvari ki markirajo
rdečo murvo za ljubimca
lupilca cimeta na moji koži
pušča rumene madeže ki se jih
ne da izprati v mojem srcu
se vse bolj širi luknjasti vzorec
prezrele so popadale
na tla smo povozili s kolesi

da so se v vsej svoji sočnosti
razmazale med odraščanjem
so jih posekali kot da bi nas
želeli prisiliti da odrastemo prej
ne vem kakšna bi bila
naša otroštva brez tistih murv
lahko gledamo iz src v oči

WALKER

*sosedu Johnnyju ki mu
najverjetneje ni ime Johnny*

so sed ki sem mu dala ime Johnny
tako da ima ime in priimek
– Johnny Walker –
gre vsak dan nekam peš
hodi s knjigo v rokah in nikoli
ne odvrne pogleda
hodi v črnem hodi sam
ljudje ki gredo mimo
se sprašujejo
o vsebini
knjige
njega
časa
in če obstaja
njegova fotografija
ko koraka in bere
včasih ga gledam z okna
tako dolgo
dokler ne izgine
na koncu dolge ulice
včasih me skrbi da se bo spotaknil
in mu bo knjiga padla z rok in bo prisiljen

pogledat naokoli
včasih mu naskrivaj sledim
in potem tavam kjer tava on
ker nikoli pravzaprav nikamor ne gre
on hodi da bere
včasih hodim kar ob njem in me
sploh ne vidi
naslova knjige ne ugotovim nikoli

WALKER II

*sosedu Johnnyju ki mu najverjetneje
ni ime Johnny ki ne hodi več toliko
kot včasih še vedno pa bere*

vse redkeje ga videvam
prejšnji teden v sredo je ostal
brez čevljev zalučal jih je
na bližnji daljnovod in zdaj visijo
na kablju kot to delajo
v velikih mestih običajno
pripadniki tolpa
to je najbrž videl po televiziji
pa na kakšni sliki
Johnny spet hoče začet nov trend
najprej hodi in bere
zdaj meče čevlje na kable
tam zdaj visijo njegovi
črni težki gležnarji
ali bo zdaj Johnny hodil bos?
vedno povzroča skrbi
kaj če njegovi gležnarji padejo kdaj
dol med nevihto
nekdo jih bo pobral
Johnny ne bo več vedel
kje so

WALKER III

*sosedu Johnnyju ki mu najverjetneje
ni ime Johnny ki niti ne hodi več toliko
kot včasih ki niti ni več sosed upam pa
da še vedno bere*

odkar sem se preselila
ga skoraj ne vidim ko sem
otožna se zapeljem v stari okoliš
in ga čakam odkar
nima škornjev hodi pretežno
bos in vedno brez knjige
le nekaj mu visi iz ušes
morda zdaj knjige posluša
upam da ima pripovedovalec
žameten glas
sicer je vse skoraj kot prej
razkuštran je vmes so se vpletle
srebrne niti in tudi ko je toplo
nosi vietnamko pod njo
brazgotine vse popolne
pri starem mostu
se vedno ustavi
da pretehta barvo reke
mlad kot je
je tudi star
ob zvoku vode pozabi
kako tiho je ko je sam

VLAKI

včasih se ponoči slišijo
vlaki vdirajo v najino
spalnico to je zlasti slišno
poleti spiva pri odprtem oknu
so pogosto počasni
škripajoče zavirajo mi ne
dajo spati poslušam jih vedno
sem živela v krajih kjer so se
v poletnih nočeh slišali
v otroštvu je bila proga
najbolj oddaljena
vmes je bil potok
v katerem so regljale žabe
so preglasile nočne piske
kasneje je bila proga
nekoliko bližja vendar so bile
glasnejše sove zdaj se
z železnim jekom ponoči
meša le glas čričkov
ki ga ne zmore
nikoli preglasiti

POZNOPOLETNE PROSTOSTI

v avgustovskem večeru otroci
vzklikajo vreščijo nekje
daleč na travniku
se v labirintu
koruznega polja
igrajo skrivalnice štoklje
jih v visokem preletu
tiho zapuščajo
en otrok je vedno tisti
ki se med koruzo pritaji
pozabi na igro
za par trenutkov
vsrka vase vonj
poznopoletne prostosti puhteče
toplote na koži
nog v kratkih hlačah
ko se igra bliža h koncu
so vsi otroci najdeni ta otrok
pogleda za starodavno izgubo
ki bo trajala vsaj leto
na hitro zagrebe
toplo suho zemljo

nese k obrazu
povonja jo z nosom in
odprtimi usti

KO ME JE POSLUŠAL UROŠ ZUPAN

vožnja na branje v LJ je potekala
brez večjih zastojev prispela sem
prehitro med potjo
sem videla nekaj ujed
sedeti na rantah ob avtocesti
še nekaj lepih primerkov
divjadi trava je izgledala sočna
na pesniškem večeru
je že od daleč dišala
neka mineštra za koga za lačne
pesnike in dva sita glasbenika
nekaj ljudi je stalo zunaj takrat
je stopil izza vogala še uroš
zupan ista brada skuštrani lasje
kot da bi živeli neko svoje življenje
sedel je bolj zadaj a vendarle dovolj blizu
da se je videlo da bo poslušal z vnemo
preden sem začela se je odkašljaj
vsake toliko sem dvignila pogled
da sva se srečala niti dihal ni
kot srnjak ki posluša ali bo zaslišal
lovca ali že kar pok
motilo me je da je bil

v modri trenirki
in tako nenavadno majhen
zdaj samo da me posluša
še whitman ki bo rabil zase
celo vrsto kot jelen bo namesto
ploskanja rukai tresla se mu bo brada
in divji bodo lasje

HOJA DO DEŽJA ALI RDEČI KARDINAL

danés si menda
šel peš po ulici
in reševal nekega
mačka misliš
da je res rabil
pomoč jaz sem
sedela doma
globoko premišljevala
o Agnes Martin
in njenem rdečem ptiču
ki ga je naslikala
brez da bi bil na sliki
osuplo sem strmela
v reprodukcijo
ki sva jo prinesla
iz New Yorka
in me je tako zanimalo
če je bil ta rdeči ptič
severni kardinal
ali kak drug
baje si hodil
tako daleč
da te je zmočil

dež v sobi je
zdaj na tleh
velika luža

LATE SUMMER FREEDOMS

WALNUTS

the holidays have brought us
a bit closer again
we baked
cookies together
so that it'd smell nicer
in the apartment we touched more
so that it'd be warmer
in the apartment we were constantly
quiet even new year's eve passed
the first day of the new year
was behind us we didn't fall asleep
even as Brvar's lovers
fall asleep at least as siamese twins
conjoined at their backs we again
fell asleep on opposite
sides with our backs against each other
at least one other couple
could sleep between us tomorrow
I'll go to the farmers' market
to get two kilos of walnuts
we'll crack them
and we'll see

Translated by Jernej Županič

THE LIST
(OF THINGS TO DO IN NEW YORK)

buy a new kalimba visit
the library every day study
at Strand but be mindful of
the weight of the books listen
to jazz concerts but only once
in the land of bird/birds/fowl?
otherwise at strange locations
at noon and maybe sometimes
in New Jersey
run through Central Park not
as a runner but
as a person talk to at least 361
random passers-by in one month eat
two hamburgers
for comparison at least one brunch
a pastrami sandwich go for Chinese
Jewish Korean some Tex-Mex some African
and Indian at a pet shop
buy a unique toy
for Burja and for yourself
somewhere else a bag go swim
at the Fire Island during the week
when there is no crowd roll
in the bent grass on one of the dunes
say that the ocean is different
from the Mediterranean on 14th Street

collect some ginkgo leaves
press them
in a herbarium as you wait
for the subway play
the game be-the-first-to-spot-a-rat
on the tracks listen to poetry
at the New York Poetry Festival
see that the poets
there love even their own shadow

Translated by Jernej Županič

RUINS

doors have fallen off their hinges and there are no windows
the air is always fresh pleasant
a precise and unexpected beauty
can be found in such a house a leaning tree
perhaps a mulberry a linden or a walnut
this beauty is not for anything or
anybody the streaks of sunlight caress
those who on mornings walk into these rooms
empty and the floors composed of
patterns of ivy and other weeds
a precise and unexpected freedom
can be found in such a house within you
peace

Translated by Jernej Županič

BICYCLES AND MULBERRIES

when I don't travel I cook and when I don't
write I cook a lot as well
but then I also bake like
Sylvia Plath I think of
bicycles and mulberries
used to grow in front of the house
I grew up my father
always figured
I'd been scrumping from the dark red
smudges around my mouth and
my beaming smile there was
exactly one mulberry in front of the house
for every child from the neighbourhood
lucky those who chose white
no stains in life
I always choose things that mark
a red mulberry for a lover
a cinnamon peeler who leaves yellow
stains on my skin that
can't be washed off in my heart
a pierced pattern keeps spreading
the overripe ones fell
to the ground we smashed them with our bikes
they splattered in all their
juiciness while growing up
they cut them down as if

forcing us to grow up sooner
I don't know what our childhoods
would have been like without those mulberries
we can look from hearts into eyes

Translated by Jernej Županič

WALKER

*to my neighbor Johnny whose name
most likely isn't Johnny*

my neighbor who I call Johnny
so he has a name and surname
—Johnny Walker—
walks somewhere
every day he walks
with a book
in his hands he
never raises his head
he walks in black
and walks alone
people passing him by
ask themselves
about the content
of the book
him
time
and if there is
a photograph of him
walking and reading
sometimes I watch
him from my window
until he disappears
at the end of the long street
sometimes I worry he might
trip the book might fall

from his hands he'd be
forced to look up
sometimes I follow him
secretly wander
where he wanders
because he never
goes anywhere
he walks to read
sometimes I walk
beside him he
doesn't even see me
I never catch
the title of the book

Translated by the author with Catherine Copich Van Noy

WALKER II

*to my neighbor Johnny whose name
most likely isn't Johnny who doesn't walk
as much as he used to but still reads*

I don't spot him as often
last Wednesday he remained
without his shoes he tossed
them onto a nearby powerline now
dangling on the cables as people do
it in bigger cities usually
gang members he
must have seen it on tv or
in a photo again Johnny
wants to begin a new trend
first he walks and reads now
he throws shoes onto cables
his black heavy boots are
just hanging there
will he now walk barefoot?
he keeps causing worries
what if his boots fall down
during a thunder storm
someone might take them
Johnny won't know
where they are

Translated by the author with Catherine Copich Van Noy

WALKER III

*to my neighbor Johnny whose name
most likely isn't Johnny who doesn't walk
as much as he used to who isn't a neighbor
anymore but hopefully still reads*

since I moved
I rarely see him
when I am sad
I drive back
to the old neighborhood
waiting for him since
he no longer has his boots
he mostly walks
barefoot always without
a book something's hanging
from his ears maybe
he now listens to books
I hope the reader has
a soft voice otherwise
everything seems almost
as before his hair is ruffled
some silver threads
are intertwined in between
even when it's warm
he wears a Vietnam
jacket underneath
scars all perfect
at the old bridge

he always stops
to weigh the color
of the river
young as he is
he is also old
at the sound of the water
he forgets how silent it is
when he is alone

Translated by the author with Catherine Copich Van Noy

TRAINS

sometimes at night we hear
trains invading our
bedroom especially distinct
in summer we sleep with the window open
they are often slow
squeaking as they brake not letting
me sleep as I listen to them I have always
lived in places where
on summer nights one could hear
the trains in childhood
the tracks were the farthest
on the other side of the brook
with frogs ribbiting
louder than the night whistles
later the tracks were
a bit closer but were
drowned out by owls now
only cricket sounds blend
with the clashing iron
at night unable
to ever drown it out

Translated by Jernej Županič

LATE SUMMER FREEDOMS

on an august evening children
cheer screech somewhere
far off on a meadow
play hide and seek in
the labyrinth of
a corn field storks
flying overhead
silently leaving them
there is always one child
who hides deeper in the corn
forgetting about the game
for a few moments
taking in the scent
of the late summer freedom of the
heat dissipating from the skin
on the legs in shorts
as the game draws to a close
all the children have been found this child
looks at the ancient loss
that will last for at least a year
quickly digging in
carrying the warm dry
soil to the face
smelling it with the nose and
open mouth

Translated by Jernej Županič

WHEN I WAS LISTENED TO BY UROŠ ZUPAN

the ride to the reading in Ljubljana was
without significant delays I arrived
too early on the way
I saw a few raptors
sitting on the poles along the highway
some nice specimens
of game the grass looked juicy
at the poetry evening
from afar there was a smell
of minestrone for whom for hungry
poets and two sated musicians
some people were standing outside then
around the corner came uroš
zupan the same beard tousled hair
as if living a life of its own
he sat towards the back but still close enough
that it seemed he'd listen eagerly
before I began he cleared his throat
every now and then I lifted my eyes
to meet his he wasn't even breathing
like a buck listening not knowing whether
for the hunter or the bang
I was confused that he
was in a blue tracksuit
and so curiously short
now if only whitman

listened to me for himself he'd need
a whole row like a stag instead
of clapping he'd bellow his beard shaking
and his hair wild

Translated by Jernej Županič

WALKING TO RAIN OR RED CARDINAL

apparently you walked
down the street today
trying to save
a cat you think
he really needed
help I was
sitting at home
deep in thoughts
about Agnes Martin
and her red bird
that she painted
without it being in the painting
amazed I stared
at the reproduction
we'd brought back
from New York
wondering so hard
whether the red bird
was a northern cardinal
or some other
it seems you walked
so far
that you got drenched
by rain in the room
there's now a big puddle
on the floor

Translated by Jernej Županič

О ПЕСНИКИЊИ

Кристина Кочан (1981, Словенија), песникиња и преводитељка, ауторка је четири песничке збирке: *Selišča* (2021), *Šivje* (2018), *Kolesa in murve* (2014) и *Šara* (2008), која је била номинована за најбољи првенац. Крајем 2018. објавила је мултимедијалну књигу *s|prehod*, која укључује избор из њене поезије, аудио-снимке њених песама по којима је снимљена музика и фотографије Бојана Атанасковича. Године 2019. у издавачкој кући Литера објављена је њена збирка кратких прича *Divjad*. Њена поезија је преведена на више од десет страних језика и укључена у бројне иностране антологије. Претежно преводи америчке ауторе. Као текстописац сарађује са музичком групом Брест, са којом је до сада објавила већ два веома запажена албума.

Кристина Кочан
СЛОБОДЕ КАСНОГ ЛЕТА

Едиција

повеља

Библиотека
ВЕРСОПОЛИС
књига прва

Издавач
НАРОДНА БИБЛИОТЕКА
„СТЕФАН ПРВОВЕНЧАНИ” КРАЉЕВО

За издавача
ЈАСМИНКА МАРКОВИЋ

Главни и одговорни уредник
ДЕЈАН АЛЕКСИЋ

Ликовни уредник
ДРАГАН ПЕШИЋ

Штампа
САЈНОС Нови Сад
Тираж 1.000

Краљево
2022